

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 12 K.
 Félévre . . . . . 6 K.
 Negyedévre . . . 3 K.
 Hirdetési díj: Egyhasábos
 petütsor egyszerű hirdetése
 15 l. Közlemények sora 40 l.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

**Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
 és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.**

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
Kósch Árpád
 könyvnyomdája
 Eperjes, Fő-u. 59.
 Telefon-szám 16.

A helyzethez.

Az egész magyar nemzet hazaszere-
 tetből fakadó szívós kitartása, a magyar
 katona páratlan vitézsége, valamint szövetséges
 bámulatos hadi erényei, Isten jóvoltából a világháború mérlegét javunkra
 billentették.

Már csak kizárólag rajtunk mulik,
 hogy az óriási áldozatok némi ellenérté-
 két is biztosítani tudjuk nemzetünknek.
 Azonban mindaz, ami az utolsó hóna-
 pokban odaát Ausztriában és hazánkban
 történik, csak ellenségeink malmára hajtja
 a vizet és kérdésessé teszi a mindnyájunk
 által oly hön óhajtott békét.

Mert kérдем, hogy mi értelme van
 nálunk a béketüntetéseknek, hol háborús-
 párt nincs, ahol király és nemzet egy-
 értelműleg a mielőbbi békét óhajtja; hol
 nincs komoly magyar politikus vagy párt,
 amely akár egy talpalatnyi idegen földet
 is bekebelezni óhajtana. Mindenki egy-
 értelműleg csak azt kívánja, hogy a mi
 területi épségünk biztosíttassék és a ma-
 gyar nemzet szabad rendelkezési joga
 sorsa és jövője felett idegen gyámkodá-
 sok- és befolyásoktól mentesíttessék.

Minden béketüntetés vagy zavargás
 ily viszonyok között csak azt eredmé-
 nyezheti, hogy ellenségeink belső össze-
 omlásunk reményében húzni-halasztani
 fogják a békét és ezzel — bár öntudat-
 lanul — a tüntetők és zavargók az ellen-
 ség ügyét és érdekét szolgálják, de egy-

üttal vétkeznek azon elvázott hőseink
 emléke ellen, kik a legbecesebbet: az
 életüket áldozták azért, hogy a magyar
 nemzet jogos túlsúlyát biztosítsák a mon-
 archiában és számottevő tényezővé tegyék
 nemzetünket a világ államai és népei
 között.

Így néz ki — a mai züllött politikai
 viszonyaink között, amelyekből hiányzik az
 őszinteség és lelkiismeretesség legkisebb
 atomja is — az általános politikai hely-
 zetünk, és épp oly vigasztalan a helyzet
 gazdasági érdekeink szempontjából is.

A legnagyobb aggodalomra jogosult
 a miniszterelnöknek Sándor Pál képviselő
 interpellációjára adott válasza oly irány-
 ban, hogy ennek a világháborúnak árát
 gazdasági téren is szerencsétlen nemzetünk
 fogja megfizetni. A miniszterelnök úr ezen
 válaszában értésünkre adja, hogy Brest-
 Litovskban eredményes tárgyalások foly-
 nak Oroszországgal egy 20-éves gazda-
 sági és kereskedelmi szerződésről; de
 említést se tesz arról, vajjon biztosította-e
 előzőleg a Clam—Tisza-féle kiegyezés
 változatlan elfogadását Ausztriában, mert
 ezen előfeltétel nélkül a kötendő orosz
 kereskedelmi szerződés a legvégzetesebb
 következményekkel járhat gazdasági érde-
 keinkre és védtelenül kiszolgáltat bennün-
 ket Ausztria kénye-kedvének.

Mi most ugyanis Brest-Litovskban az
 Ausztriával való *vámközösség* alapján 20-
 éves kereskedelmi szerződést kötünk Orosz-
 országgal. Ezzel, természetes, feladjuk az

önálló vámterület felállításához való jogun-
 kat 20 évre, anélkül, hogy Ausztriával
 végérvényes megállapodásunk lenne e 20
 év tartamára, mert a Clam—Tisza-féle ki-
 egyezés ma már csak a volt kormányokat
 köti és a Wekerle-kormány mulasztásából
 csak akkor lesz végérvényes, ha azt az
 osztrák törvényhozás is szentesíti.

Ez a mai helyzet, amelyből a vak is
 látja, hogy az osztrákoknak meg van adva
 az egérút, amelyen kormányaik a vállalt
 kötelezettség alól kibújhatnak. Az osztrák
 parlament ugyanis — elesvén a brest-
 litovski megállapodások folytán az *önálló*
vámterület felállításának a lehetősége, csak
 úgy lesz hajlandó szentesíteni a kiegye-
 zést, ha abból mindazon megállapodások
 és biztosítékok, amelyek a magyar köz-
 gazdaság érdekében kétévi kemény munka
 után mint haladás és vívmány bevéttettek,
 onnan ismét elimináltak. Tehetik ezt
 bátran, mert elesvén az önálló vámterület
 felállításának a lehetősége, mit sem koc-
 kázthatnak; annál kevésbbé, mert nem való-
 színű, hogy a sarokba szorított magyar
 törvényhozás a magyar közgazdasági ér-
 dekek védelme okából ne szentesítse a
 brest-litovski megállapodásokat és ezzel
 felborítsa a megkötött orosz békét.

Ma ennek folytán úgy áll a helyzet,
 hogy minden valószínűség szerint ennek
 a világháborúnak gazdasági téren is mi
 magyarok fogjuk az árát megfizetni.

Az embernek megáll az esze, mily nagy
 közönségünk közönye gazdasági érdeke-

TÁRCA.

Korabinsky — Eperjesről.

(Három cikk.)
 Irta: dr. Horváth Ödön.
 III.

Különösen felhívják és kiérdemlik figyel-
 münket azok az adatok is, amelyeket a régi
 könyv Eperjes egykori szellemi életéről, köz-
 művelődési állapotairól tár elénk. Ezek nin-
 csenek benne összefoglalva és így, fejlődésük
 feltüntetésével egybeállítva, hanem csak a köz-
 történeti eseményekkel kapcsolatban említi
 azokat a szerző itt-amott. Mintha nem ezekre
 akarta volna fektetni a súlyt; avagy mintha
 azok futólagos érintésénél is kerülni akarta
 volna még csak a látszatát is annak, hogy
 ezeknek az adatoknak — amelyek a dolog
 természetéből kifolyólag legfőképpen a vallási
 és iskolai életet illetik — csak a legkisebb
 mértékben is különös élt adjon.

Ezek az adatok annak a felemlítésével kez-
 dődnek, hogy mikor Ferdinánd király alatt
 gr. Salmnak és a váci püspöknek a személyé-
 ben Felsőmagyarországra két királyi biztost
 küldtek volt ki, hogy ott a polgári és az egy-
 házi állapotokat megvizsgálják, itt adták át
 Kassa, Lőcse, Bártfa, Eperjes és Szeben városok

az ő hitvallásukat, amelyet ma is „Confessio
 quinque Civitatum”-nak neveznek.

Ezt követőleg azután azt emeli ki a mű,
 hogy mikor 1586-ban Miksa főherceg lett a
 császári seregek fővezére: ebben a minőségé-
 ben gyakran kereste fel Eperjest. A főherceg
 harmadízben való ünnepélyes megérkezésekor
 ezt az eseményt a „gimnázium rektora”: Bo-
 katzius János, aki a szépirodalomnak ezen a
 vidéken igazi helyreállítója, egy költői levélben
 tudatta azt az ő jóltevőjével, Finta akkori
 urával: Draholcz Kristóffal.

1666-ban, a régi városi iskola helyett, mely
 már hosszú idő óta szép virágzásnak örvendett
 s amelyet eredetileg csak kiterjeszteni akartak,
 az oly figyelemreméltó Kollégium létesült. Ezt
 az öt szab. kir. város nemesei — lakóik leg-
 inkább evangélikusok — építették. Április hó
 5-ik napján tették le az alapkövet és 1667.
 október 18-ikán történt meg az épületnek ün-
 nepélyes felszentelése. Ennek a főiskolának a
 javára több mint 100,000 frt jött be. XI. Károly
 svéd király 20,000 frt-t adott. Tarkány István
 10,000 frt-ot. A lipóczi Keczer-család 10,000
 frt-ot. Tököly István Késmárkról egy szőlő-
 kertet ajánlott fel, melyet 10,000 frt-ért vett
 meg. Sopronból is úgy az előkelők,
 mint a céhek szintén adóztak erre a célra;
 ugyanígy Brassó városának tanácsa és Danczig

városa is. Eperjesen ennek céljaira 4405 frt-ot
 gyűjtöttek készpénzben össze, az élelmiszereken
 kívül, melyek ehhez hozzájárultak. A városi
 jóltevők közé tartoztak: Weber János gyógy-
 szerész és városbíró, Hocker Mihály, Conradi
 Tamás, Helliganz Márton, Gathl Dániel, Rath
 János, Zimmermann Zsigmond, Józsay Ferenc,
 Stein Jakab, Langfelder János, Kastell Márton,
 Gasser György, Platschkó András, Scholz
 György, Grother Tóbiás, Fischer János, Schil-
 ling András, Calvi János és mások. Az itteni
 kereskedők 1000 frt-ot adtak. Platschkó And-
 rás és Schlein Jakab, mint kiküldött gyűjtők
 is jelentékeny összeget hoztak be. Így lett ez
 a gimnázium fényesen berendezve és így nyert
 az különösen kiválóan ügyes tanárokat. Po-
 márius Sámuel Németsországból igazgatónak
 hívták meg. Évi fizetése 400 rajnai frt-on
 kívül 25 rajnai frt fapénz, 2 hordó bor, 10
 hordó sör, 6 köből tiszta búza, 24 köből
 gabona volt. A többi tanároké a viszonyok
 szerint volt megállapítva, úgy hogy az utolsó
 csak szabad élelmezést és 12 frt-ot kapott.
 Pomárius igen szelid és alázatos lelkületű
 ember volt. Ő — aki éppen e tulajdonságai-
 nál fogva — mikor 1673-ban a Kollégiumot
 bezárták, magának gr. Volkrának, a császári
 biztosnak a kegyét is elnyerte, — mint lübecki
 superintendens halt meg. Mellette működtek:

ekes!
bbi Eperjesen!
bb embere
 sen, Vásártér,
 dában; a neve
 galkozására
 képes min-
 megmondani.
 éves, nős és
 van. :::
 egkisebb embere
 10 óráig fogad

ajavitó-
Eperjesen.
 díjért harisnyákat
 a. Női-harisnyák-
 harisnyákhoz egy
 k mosott és vasalt
 atnak el. :: :: ::
atorna-utca 2.
 le ház).

TEG!
 ndennemű
 gyszere a
ENŐCS.
 . Ára 3, 5 és 9 kor.
 pan 5 kor. Készíti
 ész, Nagykőrös. —
ovaliczky Pál és
 gyszertárában.

TÁR.
 6 3-ikán délután

□□□
 □□□
 Az igazgatóság.
 gyelő-bizottság által
 alék meghatározása.
 apját képező részvények
 szvényeiket egy nappal

Amia.	Követel
1917. évről	1191 48
at	28551 56
kamat	17288 74
	964 91
utáni kam.	2611 81
st	17634 24
	3088 43
onajáradék	
atja	280 —
jövedelem	720 —
díj	2 —
kamat	16825 —
ank községi	
	3084 30
betétek ut.	
	1050 53
elz.-Hilb-	
	3000 —

K. 96293 —
 Rosenfeld s. k.,
 vezérigazgató.

inkkel szemben, pedig a koldus nemzetek nem jó talaj a demokrata eszmék részére, és a legszélsőségesebb választójog sem tud jó keresetet és biztos megélhetést biztosítani.

Budapest. 1918. jan. 21. **Ghillány Imre.**

A városházáról.

Az Eperjes sz. kir. város tanácsa által a városi polgárság ellátása ügyében kiküldött bizottság jelentését beterveztvén, az a jan. 26-ikán tartott közgyűlésen tárgyalás alá vétetett. A jelentés szövege a következő:

Tekintetes városi Tanács!

A tekintetes Tanácsnak múlt évi december 29-ikén tartott ülésében 5431-1917. sz. alatt kelt határozatával felkértünk arra, hogy a városi polgárság ellátására és egyéb, a háborúval kapcsolatos szükségletekre vonatkozólag a háborús gazdálkodás anyagát szakszerűen dolgozzuk fel.

Vállalva ezen megtisztelő megbízatást, tisztelettel jelentjük, hogy annak eleget tettünk s a nekünk átadott négy hitelesített „Mozgósítási napló” nevet viselő s a városi pénztár által szabályszerűen vezetett pénztári napló s a hozzájuk tartozó, szintén rendelkezésünkre bocsátott fedezeti okmányok alapján az óhajtott feldolgozást fogantatosítottuk s ezt az átvett naplók és fedezeti okmányok visszazárása mellett, ezennel a tekintetes városi Tanács rendelkezésére bocsátjuk.

A munkát áll:

a) 52 db szaknaplóból (számlából) és 1 db segédnaplóból, amelyekben a városi pénztár által vezetett szaknapló egyes bevételi és kiadási tételeit, a felmerült szükségletek természetének megfelelően szétírtuk, és

b) egy summázatból, mely az egész kezelést felöleli és könnyen áttekinthető formában tünteti fel azt, hogy a háború tartama alatt az egyes közszükségleti cikkekből milyen mennyiséget forgalmazott a város, mit fordított az egyes cikkek beszerzésére, mennyivel értékesítette azokat s hogy mindezek egybevetésével cikkenként mennyit tesz ki a város bevételi, illetőleg kiadási többlete.

Feltüntetett továbbá ezen summázat, hogy az állam, illetve a katonaság a háború alatt minő terheket rótt a városra, mit térített meg ezen terhekből s végül feltüntetett a háborús gazdálkodás kezelési költségeit.

Ezek előadása után, magára a háborús gazdálkodásra a következőket jelentjük:

Megállapítottuk:

a) hogy a háború tartama alatt az 1915. évi

június hó 9-ikén 3098-1916. szám alatt nyert képviselőtestületi felhatalmazás alapján minden szükségletéről **Faragó József** polgármester maga gondoskodott, tett intézkedései hivatalos ügyiratokban vannak megőrkítve s ezen hivatalos ügyiratok minden irányban világos, tiszta képet nyújtanak s feltétlenül alkalmasak arra, hogy bármilyen irányú leszámolásnak vagy ellenőrzésnek alapjául szolgáljanak;

b) minden kiadást és bevételt, a polgármestertől vett számlákkal, fuvarlevelekkel, kimutatásokkal, leszámolásokkal stb. támogatott utalványrendeletek alapján a városi pénztár fogantatosított, amely a háborús gazdálkodásra vonatkozó összes bevételeket és kiadásokat egy „Mozgósítási napló” címet viselő, ma már négy füzetből álló, szabályszerűen hitelesített pénztári naplóban könyvelte el.

Ezen, a városokra is érvényes állami pénzügyi utasítás szabályai szerint vezetett pénztári napló a mindenkori pénztári vizsgálatok alkalmával a pénztárt vizsgáló bizottság rendelkezésére bocsátott, ez által lezárított és záradékolatott;

Faragó József polgármester maga sohasem kezelte pénzt;

c) a most tárgyalt pénztári naplószámadás és annak fedezeti okmányai teljesen alkalmasak voltak arra, hogy azok alapján a háborús évekre vonatkozó, szükségletek szerint részletezett számadását elkészítsük, hogy pontosan leszámoljunk nemcsak a tulajdonképeni pénzügyi forgalomba hozott különféle élelmi- és szükségleti cikkek súlyával, mennyiségével is, különösen kiemelve azt, hogy a mennyiségek tekintetében leszámolás a rendelkezésre állott eredeti táblapok segítségével minden egyes cikknél, a legcsekélyebb mennyiségig, a legnagyobb pontossággal és minden nehézség nélkül volt eszközölhető;

d) a naplószámadás mellékleteit képező különböző, az egyes cikkek forgalombahozatalával megbízott kereskedők s a gabonaművek felőrlését eszközölt malmokkal fogantatosított leszámolásokat tételesen felülvizsgáltuk és megállapítottuk azokból, hogy a város polgármestere ezen üzletekkel kötött megállapodásoknál a város, illetve a fogyasztóközönség érdekeire mindenkor tekintettel volt s az említett kereskedők, illetve malmok üzleti hasznát a tisztességes üzleti haszonnál magasabb százalékban nemcsak sohasem engedélyezte, hanem ahol és amennyiben lehetséges volt, mindenkor arra törekedett, hogy azt lehetőleg csökkentse, az árút a kifizető részére minél olcsóbbá tegye;

e) megállapítottuk, hogy az élelmi- és közszükségleti cikkek túlnyomó része a különféle központok útján szereztetett be, amelyek azo-

kat a megállapított maximális áron bocsátották a város rendelkezésére. Az eladási árak is mindenkor a kicsinybeni maximális árakhoz igazodtak;

f) a naplószámadás mellett fekvő okmányokból és magából a számadásból megállapítottuk, hogy Faragó József polgármesternek kiváló gondját képezte, miszerint azon különféle hadiszolgáltatások értékét, amelyek a háborús állapotokból folyólag a város által teljesítettek, a katonai hatóságok, illetve az egyes minisztériumok által a városnak visszatérítette. Ezen megtérítések túlnyomórészt máris megtörténtek, csekély részben pedig folyamatban van a megtérítés.

Felszámítottak és megtérítést nyertek így olyan tételek is, melyek mint készletek nem jelentkeztek ugyan, hanem a város által természetben teljesített szolgáltatások ellenértékét képezték, mint például: a városi fogatok, mentőkocsik stb. rendelkezésre bocsátása, szemétkihordás-megtérítés stb.;

g) a mozgósítási napló-számadás feldolgozásának befejeztéig a város ezen kezelésének összes követelése befolytak. Az addig nem értékesített anyagokat beszerzési áron átvette a mozgósítási napló helyébe lépett „Közlelmészeti napló” és így a mozgósítási naplószámadás követelések, tartozások és anyagkészlet nélkül zárulván, mint az 1914. év augusztus 13-ikától 1918. január 18-ikáig terjedő időszak háborús gazdálkodásának teljesen lebonyolított és befejezett számadásának tekintendő.

Megjegyeztetik itt, miszerint az 1917. évi december hó 19-iki közgyűlés után a mozgósítási napló terhére már semminemű beszerzés nem eszközöltetett s csupán a meglévő készletek értékesítése és az ezen napló keretében eszközölt háborús gazdálkodás véglebonyolítása fogantatosított.

Végül ideiktatjuk a szóbanálló háborús gazdálkodás végeredményét:

I. Az összes bevételek összege 5.962,362-71 K.
II. A háborús kiadások összege 5.692,823-73 „
vagyis a bevételi többletösszege 269,538-98 K.

Ezen bevételi többlet a következőképen használtatott fel:

a) Az adományok naplójából.

1. A népkönyha élelmezésére 15,000- K.
2. A középiskolai diákok ruhasegélyezésére 5,000- „
együtt 20,000- K.

b) A maradványok naplójából.

3. A városi rendelkezési alappal beutaltatott 200,000- K.
4. Tiszviselők jutalmazására fordított 14,500- „

Zabanius Izsák, Ladiwer Éliás, Pankratius Mihály. A következő években pedig: Rezik János, Buris János, Sapphun György Henrik és Matthäides Sámuel. A Kollégium fölépítése előtt eltelt időben rektorok voltak itt: Skultetus Severin 1590. körül, Bokatzius János, Rochatschius Menyhért, Casmannus János, Seredi János, Horváth János, Bayer János, aki itt is született és akinek műveit Kassán nyomatták ki. A vizsgálatokat és a megtartott vitatkozásokat különös ünnepségekkel kapcsolatban rendezték s ezekre meghívó-leveleket bocsátottak ki, melyeket a tizenkét felügyelő látott volt el a saját pecsétjével. Szerző is látott egy ilyen meghívó-levelet Rinteln-ben, a híres dr. Schwarz tanár őrizetében.

Az evangélikusoknak „ezt a kincset”, t. i. a Kollégiumot, 1673-ban elvették és a jezsuitáknak adták át. 1682-ben ugyan Thököly alatt azt ismét a protestánsok használatára rendezték be, mely alkalommal latin öröm-verseket is nyomattak, de ez az öröm csak igen rövid ideig tarthatott, mert a jezsuita atyák azt ismét csakhamar visszakapták. Az evangélikusok ekkor a szláv-utcai templomot használták, míg nem Eleonóra királyné, Pálffy nádornak a közbenjöttével, 1711-ben a templom és iskola részére más helyet jelöltetett ki a kiskapu mellett, a malomárokknak innenső oldalán. A szláv-utcai templomot pedig a minoriták kapták meg.

1687-ben elvették az evangélikusoknak úgy a német, mint a magyar templomát s a kiküldött bíróság idejött, és pedig kezdetben br. Wallisnak, — mikor pedig ő ezt a megbízatást letette, gr. Karaffának az elnöklése alatt működött. A szomorú vérfürdőről (Laniena Eperiesiensis) több kézben vannak írásbeli adatok s ez éppen azon a helyen ment végbe, amelyen csakhamar ezután a Szentháromság-szobrot állították fel, anélkül azonban, hogy ennek az állítóját és alapítóját mai napig is meg lehetett volna tudni. Annak az építésénél egyik kőműves fizette ki a másikat.

1746-ban Bahil Mátyás predikátor kellelten sorsot ért meg itt azért, mert Cyprián-nak a művét lefordította. A műnek nevezett szerzője azonban e munkájáért Góthában, VI. Károlytól jelentékeny jutalmat és nagyszerű emléket kapott, mert 1727-ben — gr. Wurmband útján — a császárnak mintegy száz pompás gyémánttal körülvett és nagy négyszeres láncan függő mellképét nyerte s egyidejűleg a biztosítást a császár kegyelméről, jóakarataról és védelméről. Bahilnak az életkörülményeit az ő szomorú eseteléséből lehet megismerni, amelyet ő 1747-ben Brieg-ben hozott nyilvánosságra.

1749-ben gr. Barkóczy egrí püspök tartózkodott itt az egyházlátogatás alkalmából és a város előtt levő szép ligetekben, kíséretével, egy egészen különleges utazókocsiban fordult

meg s sátrában nyilvánosan étkezett, nagy pompával és a népnek nagy odacsődülésével.

1750-1752-ben építették az evangélikusok a régi romladozó épületek helyébe templomukat és iskolájukat. Az 1750. jún. 30-ikán kelt legfelsőbb rendelet folytán ez az iskola szabadságot kapott arra is, hogy magasabb tudományokat taníthasson. Ennek az elővárosi gimnáziumnak a rektorai voltak: Matthäides Sámuel, Toppercz Péter Pál, Sartorius Dániel, Longai János, Fábri Gergely, Chrastina Éliás és Karlovsky János.

Fábri Gergelyről azt említi meg a szerző, hogy ő, akinek különös tanári képessége és készsége volt, nagy szeretetet és becsületet érdemelt ki az összes tanulóifjúság körében. Névnapiján szokása volt az, hogy az egész iskolai ifjúságot ajándékkal lepte meg és hogy ezt a napot számára igen mulatságossá tette. A számtanban, költészetben és szóoklásban való nagy ügyességére, valamint egyéb kiváló tulajdonságaira még felette sokan emlékeznek. Néhány év előtt mint superintendens halt meg (t. i. 1779-ben). Az ő kortársa és barátja volt a szerző nagyatyja is, akiről nagyon melegen emlékezik meg. Kiemeli, hogy annak idején Eperjesen elsőrangú volt a zenében s hogy különféle templomi énekeket szerzett és egész évfolyamokat képezett ki, valamint hogy nagy hírré tett szert a nevelésügy terén s hogy kedvelt költő és éles eszű számító volt. Ifjabb

5. Sebes István és társai jutalmazására fordított	1,600.- K.
6. A közlelémezési naplóba beutaltott a háborús gazdálkodás anyagának feldolgozására és további jutalmazásokra	10,000.- "
7. Ugyanoda beutaltott a jövedelmi többletnek a fentiekben fel nem használt része	23,438.98 "
együtt	249,538.98 K.
Mindössze	269,538.98 K.

Eperjes, 1918. évi január hó 21-ikén.

BacsKay Miklós s. k. Mussoni Antal s. k.
Földes Zoltán s. k. dr. Sztelho János s. k.
dr. Kelemen Béla s. k. Vogel Béla s. k.

A közgyűlésről a legközelebbi számban fogunk beszámolni.

KÖZJÓTÉKONYSÁG.

A sárosvármegyei hadiárvák alapja javára az eperjesi kir. adóhivatalba, mint Sárosvármegye gyámpénztárába 1918. jan. 22-ikéig a következő adományok folytak be:

A már nyugtázott összeg .. K. 74,816.80
Máthé Dezső kishársi körjegyző útján:

Kishárs községbeliek	25.-
Szulán	8.-
Máté	20.-
Hosszúvágás	20.-
Poprádófalú	15.-

Verdon Elek kapisói körjegyző útján: köre községeinek lakosai .. 66.-

Szilárd Bernát margonyai körjegyző útján: László községbeliek adományai .. 26.30

Ugyanannak útján: Krucsó községbeliek adománya .. 15.33

Ugyanannak útján: Istvánd községbeliek adománya .. 13.70

Ugyanannak útján: Tapolyortovány községbeliek adománya .. 32.87

Kocsán Elemér kisszebenvidéki körjegyző útján: Szolyár János, György és Csorba Anna nyársardói lakosok adománya .. 41.70

Szilárd Bernát margonyai körjegyző útján: Margonya községbeliek adom. .. 23.02

Lippai János hernádszentistváni körjegyző beküld .. 32.40

Fekete Béla lemesi szolgabíró útján: Eliás József és társai kavocsáni lakosok adománya .. 23.-

Fekete Béla lemesi lakos adománya újévi üdvözlétek megváltása címén .. 20.-

Lippai János hernádszentistváni körjegyző útján: Hernádszokoly község cukorelosztásából .. 50.-

fia: Thomasy Márton volt, az egyházi ének-karnak igazgatója, aki atyját még életében követte hivatalában s aki értelmes találmányok és mechanikai készülékek létrehozása mellett sokra vitte az eperfáknak az ültetését és a selyemkezelést.

Cikkében számos festményről tesz említést a szerző, amelyek úgy az evangélikusok templomát, mint a városházának nagytermét díszítették. Ez utóbbiak közül különösen kiemeli a város körül folyt csatáknak többrendbeli nagy olajfestésű képeit, melyek legtöbbjét részletesebb leírás kapcsán sorolja fel. Majd a cikket annak az oly fontos körülménynek az újabb felemlítésével rekeszti be, hogy az evangélikus egyházközség a cikk megírásának az idejében van éppen azon, hogy a város belsejében megvett épületeket templomának és iskolájának a céljaira újból birtokba és használatba vegye.

Ósi városunk addigi (1786.) multjának és akkori jelenének a sugárai egy tiszta hűség

Lippai János hernádszentistváni körjegyző a cukorelosztásból eredő munkadíj címén .. 18.50
Dr. Kádas Miklós héthársi főszolgabíró útján: Laborczy Mihály roskoványi r. k. lelkész adománya .. 50.-

Összesen: K. 75,317.62

A fentebb felsorolt adományokat ezennel nyugtázom. Egyúttal a mélyen tisztelt **adakozóknak és gyűjtőknek áldozatkészségükért és sikeres fáradozásukért** — a hadiárvaik nevében — hálás köszönetet mondok.

Eperjes, 1918. jan. 23. DR. MÁRIÁSSY BÉLA s. k., Sárosvárm. árvaszékének elnöke.

Az eperjesi hadiárvaik alapjára az elmúlt héten a következő adományok érkeztek:

Stark Zsigmond .. K. 10.-
A gyűjtés eredménye 1918. január 26-ikán .. K. 56,374.48

Eperjes, 1918. január 26. FARAGÓ JÓZSEF, kir. tan., polgárm.

Az eperjesi rokkant katonák alapjára az elmúlt héten a következő adományok érkeztek:

A gyűjtés eredménye 1918. jan. 26-ikán .. 3747.13
Eperjes, 1918. január 26. FARAGÓ JÓZSEF, kir. tan., polgárm.

Az eperjesi hősök emlékére az elmúlt héten a következő adományok érkeztek:

A gyűjtés eredménye 1918. január 26-ikán .. K. 53,879.43
Eperjes, 1918. január 26. FARAGÓ JÓZSEF, kir. tan., polgárm.

Hadialap. Az Eperjesi Kereskedők Társulata által létesített hadialapra az elmúlt héten a következő adományok érkeztek:

dr. Maibaum Artur .. K. 100.-
Eger Mór cég mákőrlésért .. 47.-
Klein Ferenc cég mákőrlésért .. 10.-
Női szaktanfolyam adománya .. 4.-
Eddigi gyűjtésünk .. 2081.23

Összesen .. K. 2242.23
Eperjes, 1918. január 21. HOLÉNIA BÉLA s. k., elnök.

Szent Antal kenyere. Városunkban öt helyen felállított szt. Antal perselyébe 3112 kor. 76 fill. gyűlt össze a mult év folyamán, amely összegből 7022 kenyeret és egyéb adományt juttattunk a szegényeknek, 2558 kor. 42 fill. értékben. Fogadják a nagylelkű adakozók a szegények és a Szt. Antal-egylet hálás köszönetét. Özv. dr. Mathia Károlyné, pénztárosnő.

Köszönetnyilvánítás. Tardy József úr koszorúmegváltás címén 50 kor.-t, Saly Győző úr egy peres-ügyből kifolyóan 40 koronát, dr. Werther Henrik úr, édesatyja elhunytának évfordulója alkalmából 20 kor.-t és özv. Mittelmann Adolfiné úrnő 10 koronát adományoztak az Izr. Nőegylet népkonyhájának, melyet hálásan köszön az elnökség.

... Város! Te százszor annyit szenvedél, Mint érdemelted, — s oly kevés derült Napod vala! — Harc győtrött és nyomor, Vér, láng, halál, dögvész pusztíta benned, S a századok kiöntött véritől S kisajtott könnyeitől megáradhatna A Tarca vize, mit annyi vér zavart! — Legyen elég! — Dicsőség, Jog s Igazság Védjétek ezután! — Koszorúzd Szerencse, Vedd szárnyaidra Hír s ti Századok, S te Mult, örök tanulság képiben Lebegjétek körül, megmutatva, Hogy zord viharra felderül az ég, S a fájdalom — örömré változik!

szívnek a gyűjtőpontján hatolva keresztül, íme ezeket a — vázlatosságuk mellett is — annyira érdekes képeket varázsolják lelki szemünk elé!

És ezek a képek is csupán azoknak a szép szavaknak az igazságát bizonyítják, amelyeket — feledhetetlenül nagyszerű színházmegnyitási "Prológ"-jában — nemzetünk nagy költője az Eperjes városához szóló "Történelem"-nek az ajkaira adott:

... Város! Te százszor annyit szenvedél, Mint érdemelted, — s oly kevés derült Napod vala! — Harc győtrött és nyomor, Vér, láng, halál, dögvész pusztíta benned, S a századok kiöntött véritől S kisajtott könnyeitől megáradhatna A Tarca vize, mit annyi vér zavart! — Legyen elég! — Dicsőség, Jog s Igazság Védjétek ezután! — Koszorúzd Szerencse, Vedd szárnyaidra Hír s ti Századok, S te Mult, örök tanulság képiben Lebegjétek körül, megmutatva, Hogy zord viharra felderül az ég, S a fájdalom — örömré változik!

Attérve az előadás taglalására, csak sajnálni tudjuk, hogy a rendkívül tanulságos előadást térszűke miatt csak kivonatossan közölhetjük és csak azt a szerény megjegyzésünket kockáztatjuk, hogy ezt a témát legalább három estén át kellett volna tárgyalni, miáltal tudós előadónknak alkalma lett volna tárgyát még jobban kimeríteni, bámulatos szaktudásának fájáról a hallgatóságnak még több és könynyebben emészthető gyümölcsöt nyújtandó.

Előadó mindenekelőtt ismerteti az athéni demokráciát és annak karakterisztikus jellemvonását élénk állító Perikles-féle halotti beszédet. Röviden vázolja azokat az átalakulásokat, amelyeken Athén alkotmánya átment, míg demokratikus jellegét megkapta. Miként ragadták magukhoz a királyság hatalmának gyengülésével az előkelők a uralmat és nyomták el a szegény népet. A forradalmi mozgalmak Solon alkotmányreformjához vezettek, amely a leszármazáson alapuló régi alkotmány helyett a polgárságot a vagyon szerint osztályozó demokratikus alkotmányt hozta be és a politikai jogokat nagyjában mind a négy vagyontfoki osztályra kiterjesztette. A pénzgazdasággal és rabszolgámmunkával fellépő kapitalisztikus gazdálkodás, továbbá a nagybirtok elharapódzása, a parasztság lezülése és a kisiparnak, mely az olesó rabszolgámmunkával versenyezni nem tudott, krízise újabb forrongások oka lett, amelyek egyideig Peisistratos népbárát tyraniságban rövidéletű felvilágosodott abszolútizmus, majd zsarnok fiának elűzése után Kleisthenes alkotmányreformjához vezettek, amely az állam nemzeti politikai szervezete helyébe a községekben alapulót hozta be. Amidőn pedig az előkelők és gazdagok utolsó mentesvárát, a minden üdvös reformot megakadályozó Areopágot Ephialtes alkotmányreformja legfontosabb hatásköreitől megfosztja, evvel a régi oligarchikus alkotmány utolsó csökevényét is eltávolították a nemzet testéből. Hogy pedig még a szegény nép a jogokat ne csak elyben, hanem tényleg is gyakorolhassa, a népgyűléseken, az esküdtbíróóságokban résztvevők, meg

Köszönet. Az eperjesi róm. kath. főtemplom orgonájára újabbban a következők adakoztak: Egy magát megnevezni nem akaró úrhölgy 100 kor., Gerő Mihály 20 kor. és Renvers Ágoston 4 koronát. Fogadják a nemesszívű adakozók hálás köszönetemet. Eperjes, 1918. jan. 25. Zaborovszky Béla, pápai praelatus.

Adományok. Theisz Ármin a sárosvárm. hadiárvaiknak 10 és az eperjesi hadiárvaiknak 10 koronát, — dr. Mosászky Titusz pedig az izr. népkonyhának 20 s az eperjesi vakoknak 10 koronát adományoztak.

Az eperjesi Vöröskereszt-fiókegylet javára a következő nemesszívű adományok folytak be: 168 kor. Háziasszonyok koronás adománya, 50 kor. Eperjesi Kerületi Munkásbiztosító Pénztár; melyekért hálás köszönetet mond az elnökség.

SZÉCHENYI-KÖR.

Irodalmi estély. A január 30-iki irodalmi estély műsora:

1. Szaval *Einzig* Szidi úrhölgy,
2. felolvas *Holénia* Béláné úrnő Sonja Kowalewskáról. — Belépődíj nincs.

Zeneest. A Kör jan. 23-ikán tartotta ez idényben ötödik házi-hangversenyét, amelyről — térszűke miatt — csak jövő számunkban emlékezünk meg bővebben.

A vitaeste, amelyen jan. 22-ikén dr. Maléter István jogakad. tanár tartott előadást a *demokráciáról*, a közönségnek az eddigieknél fokozottabb érdeklődése mellett folyt le olyannyira, hogy a vármegyeháza kisterme csakugyan kicsinynek bizonyult. Multkori referádánkban felhozott kifogásunkra vonatkozólag illetékes helyen azt a megnyugtató felvilágosítást kaptuk, hogy nagyobb helyiséget a fűtőanyagban való hiány miatt nem lehet igénybevenni.

Attérve az előadás taglalására, csak sajnálni tudjuk, hogy a rendkívül tanulságos előadást térszűke miatt csak kivonatossan közölhetjük és csak azt a szerény megjegyzésünket kockáztatjuk, hogy ezt a témát legalább három estén át kellett volna tárgyalni, miáltal tudós előadónknak alkalma lett volna tárgyát még jobban kimeríteni, bámulatos szaktudásának fájáról a hallgatóságnak még több és könynyebben emészthető gyümölcsöt nyújtandó.

Előadó mindenekelőtt ismerteti az athéni demokráciát és annak karakterisztikus jellemvonását élénk állító Perikles-féle halotti beszédet. Röviden vázolja azokat az átalakulásokat, amelyeken Athén alkotmánya átment, míg demokratikus jellegét megkapta. Miként ragadták magukhoz a királyság hatalmának gyengülésével az előkelők a uralmat és nyomták el a szegény népet. A forradalmi mozgalmak Solon alkotmányreformjához vezettek, amely a leszármazáson alapuló régi alkotmány helyett a polgárságot a vagyon szerint osztályozó demokratikus alkotmányt hozta be és a politikai jogokat nagyjában mind a négy vagyontfoki osztályra kiterjesztette. A pénzgazdasággal és rabszolgámmunkával fellépő kapitalisztikus gazdálkodás, továbbá a nagybirtok elharapódzása, a parasztság lezülése és a kisiparnak, mely az olesó rabszolgámmunkával versenyezni nem tudott, krízise újabb forrongások oka lett, amelyek egyideig Peisistratos népbárát tyraniságban rövidéletű felvilágosodott abszolútizmus, majd zsarnok fiának elűzése után Kleisthenes alkotmányreformjához vezettek, amely az állam nemzeti politikai szervezete helyébe a községekben alapulót hozta be. Amidőn pedig az előkelők és gazdagok utolsó mentesvárát, a minden üdvös reformot megakadályozó Areopágot Ephialtes alkotmányreformja legfontosabb hatásköreitől megfosztja, evvel a régi oligarchikus alkotmány utolsó csökevényét is eltávolították a nemzet testéből. Hogy pedig még a szegény nép a jogokat ne csak elyben, hanem tényleg is gyakorolhassa, a népgyűléseken, az esküdtbíróóságokban résztvevők, meg

CSEMEGÉK, CUKORKÁK
LEGJOBB MINŐSÉGBEN

KLEIN JENŐNÉL

BODEGA

FÜTCA : TELEFON
46. SZ. : 162. SZ.

a tanács tagjai és a kisebb tisztségek viselői számára az állam napidíjakat állapított meg; sőt lehetővé tette, hogy nagy nemzeti ünnepekkel kapcsolatos előadásokon a szegény nép is ingyen résztvehesse. A gazdasági fellendülésnek ez a kora egyúttal Athén imperialista politikájának is korszaka. Az ebből keletkező külpolitikai bonyodalmak, továbbá a gazdagok és szegények közti antagonizmus, Athént a polonnesosi háborúba, majd később a makedon abszolút katonai monarchiával való élet-halálharcba sodorja, amelyben teljesen kimerülve, a brutális katonai erő által leigáztatik és pedig annál is inkább, mert a népellenes párt a makedon uralomtól várta a demokrácia eltörlését. Amint hogy célját el is érte; persze magának az állam függetlenségének a feláldozásával.

Keresve az analógiákat a modern demokratikus törekvésekkel, előadó idézi Franz Oppenheimer szavait, hogy tökéletes állam nem lehetséges egy politikailag tökéletlen világban. Ennélfogva a demokrácia nemcsak belügye valamely államnak, hanem közös ügye az emberiségnek; mert különben valamely autokratikus katonai állam örökös veszélyt jelent a többire nézve. S mint ugyancsak Oppenheimer mondja: a nemzetközi higiénia a demokrácia legközelebbi programja és ezért a demokráciának „demokrácia militans”-szá kell válnia, hogy meghódítsa az egész világot. Látjuk, hogy a politikai jogok kiterjesztése még nem szüntette meg a nyomort; mert a kapitalizmus kiméletlen telhetetlensége a pauperizmus mellett a mammonizmust fejlesztette. Anglia, Franciaország, az Amerikai Egyesült Államok áldemokráciája tulajdonképpen plutokrácia. Röviden megemlíti előadó azokat a javaslatokat, amelyeket khalcedoni Phaleas, Platon és Aristoteles az elharapódzó nyomor és felgyülemelő nagy vagyonok által okozott társadalmi krízisek szanálására tettek és úgy látja, hogy tulajdonképpen itt van a jövő demokráciának legfontosabb feladata. Előadó szerint az emberiség életében két tendencia küzd egymással. Az egyik egy törpe kisebbség számára követeli a hatalmat és az élet minden javát a nagy sokaság rovására, amelyen élőködik és amelyet épp ezért szándékosan tudatlanságban, nyomorban és függőségben tart. Ez az oligarchikus, antidemokratikus, népgyűlölő felfogás. A másik, a demokratikus világnézet mindenki számára egyforma jogokat és az élet javainak a végzett munkának megfelelő igazságos elosztását követeli. Amint Eötvös mondja: „Csak ami a nép anyagi jólétének és szellemi műveltségének emeléséhez vezet, az történik a demokrácia érdekében”.

A nagy tetszéssel fogadott előadás után kifejlődött eszmecsere folyamán Gömör János koll. gimn. igazgató a tárgynak tökéletes ismeretére valló hosszabb felszólalásban néhai Schwarcz Gyulára hivatkozik, aki az athéni demokráciát éppen nem dicsérte. Hivatkozik arra, hogy Perikles neje, Aspasia, hetaira volt; az annyira magasztalt és ideálként élénk állított athéni demokráciával szemben felemlíti a rabszolgaságot és hogy az athéni nép Anaxagorast száműzte, továbbá hogy a legelőkelőbb tisztségeket csak gazdag ember nyerhette el. Erre reflektálva, előadó szerint Schwarcz könyvében állandóan a tyrannist dicséri, amelyet pedig még Aristoteles is, Nagy Sándor nevelője és pártfogója, a legkifejezettebben perhorreszkált. Hivatkozik Ed. Meyer, Beloch, Busolt, Wilamowitz-Moellendorf, Oncken, Pöhlmann, Gomperz, Windelband, Eleutheropulos, Grote és különösen Croiset, a Sorbonne világhírű nestor professorának alapvető műveire, amelyekben az athéni demokrácia és azzal kapcsolatosan az általános demokratikus ideák is sokkal nagyobb megértéssel lesznek tárgyalva. Szembeállítja előadó a német és az angol-francia felfogást és az utóbbiakban sokkal több kongenialitást lát. Például felhossa a sophistákra és az individualizmusra vonatkozólag a kétféle álláspont közti nagy ellentétet. A rabszolgaságot és a hetairakat illetőleg pedig megjegyzi, hogy az akkori idöket nem szabad a mai kor moráljával mérni. Továbbá, hogy az athéni nép a vagyoni felelősséggel és nagy kincsek kezelésével járó hivatalokat szándékosan bízta csak gazdagokra, hogy hűtlen kezelés esetén azoknak a vagyonát lefoglalhassa. E tisztségeket különben a szegény nép nem is kereste, mert fizetéssel nem jártak. Ezután még Villecz János vm. árv. üln. kérdezte, hogy miként oszlott meg a polgárságnak, idegeneknek és rabszol-

gáknak számaránya. Az erre vonatkozó felvilágosítás megadása után az érdekes vitaest véget ért. Sz-ly.

A legközelebbi vitaest január 29-ikén lesz. Dr. Dobay József vármegyei árvaszéki ülnök a nemzetiségi kérdéssről fog értekezni.

HIREK.

Értesítés. A „Sancta Maria”-intézetben létesített Mária-kongregáció 25-éves jubileumi ünnepségének sorrendje: Febr. 2-ikán reggel 8 órakor ünnepi szent-mise és közös áldozás a főtemplomban; d. u. 3 órakor megyéspüspök fogadtatása ugyanott, ahol ünnepélyes Te Deum és Litánia, utána Jézus Szive trónraemlése a Kongregációban és Oltáregyesületben; d. u. 5 órakor a Kongregáció beteglátogató- és segélyző-szakosztályának javára jótékony célú előadás a „Sancta Maria”-intézet dísztermében. Az 5 órai előadást febr. 3-ikán megismételjük. Belépődíj az első előadásra 2, a másodikra 1 korona. Tekintettel a jótékony célra, felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Az érdeklődőket ezúton tisztelettel meghívja a Mária-kongregáció vezetősége.

Házasság. Dr. budavári Ország Elemér miniszteri osztálytanácsos és neje szül. Győrössi-Csepregy Teréz leányát, Ducyt oltárhoz vezette jan. 26-ikán Budapesten a Mátyás-templomban dr. nemesszeghi Czapkay Miklós miniszteri fogalmazó.

Halálozások. Társadalmunk két előkelő tagjának elhúnytáról kell megemlékeznünk. Cserneki és tarkói Dessewffy Ferenc, a Dessewffy-család széniora, a Kassa – oderbergi vasút nyug. felügyelője, Sárosvármegye törvényhatósági bizottságának és Eperjes sz. kir. város képviselőtestületének tagja január 25-ikén, élete 74-ik évében elhalálozott. Temetése jan. 27-ikén, vasárnap d. u. 1/2 4 órakor megy. végbe. Sárosvármegye tekintélyes családja, sok barátja és tisztelője siratja.

Özv. kutnai és eörvistyei Zelenka Pálné, ezeltől dr. Mosánszky Győzőné szül. rosvágyi Antónia Paula jan. 25-ikén, életének 68-ik évében elhunyt. A megboldogultnak hűlt tetemei jan. 28-ikán d. u. 1/2 3 órakor fognak örök nyugalomra tetetni. Nagyszámú rokonság gyászolja a város társadalmában jelentős szerepet játszott úrnő elhúnytát.

Az Eperjesi Kereskedők Társulata január 27-ikén d. u. 3 órakor tartja 30-ik évi rendes közgyűlését a városháza tanácstermében.

„A Társaság” e heti száma címlapján Deym Klára grófnő gyönyörű arcképével jelent meg. Vezetőcikket Bárczy István, Budapest polgármestere írt a lapban, mely Drasche-Lázár Alfréd Tűzkereszt c. szeciós regényén kívül Emőd Tamás és Mikszáth Albert verseit, Körmeny Viktor és Cenk elbeszéléseit közli. A változatos Társaság-rovatnak különösen Tátralomniczról szóló közleménye tarthat számot nagy érdeklődésre. Számos kép, aktuális felvétel, arckép s Moldován Béla és Nagy Endre művész rajzai díszítik a lapot, melynek előfizetési ára egész évre 40 kor., félévre 20 kor., negyedévre 10 kor. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, IV., Reáltanoda-utca 18.

Sorozás. Január 23. és 24-ikén felbokrétázott legényekkel megrakott szekerek robottak végig a város aszfaltján. A 18-évesek ének-szóval vonultak sorozáshoz s a megejtett aktus után ismét dalolva haza. Hazatéréskor a legtöbbször kalapján ott lengett a piros cédula, ami azt jelképezte, hogy a fiú *tauglich* volt. Mint halljuk, a sorozás jó eredménnyel végződött; a sor alá kerültek 70 percentje vált be.

Közgyűlési meghívó. A Sárosvármegyei Patronage-Egyesület február 5-ikén, kedden d. u. 3 órakor a vármegye-háza kisebb tanácstermében rendes évi közgyűlést tart, amelyre a t. tagokat ezennel meghívja az elnökség.

Óvakodjunk a katonai felszerelések beszerzésétől. A belügyminiszter utasította a rendőrhatalóságokat, hogy mindazok ellen, akik jogtalan úton jutottak kincstári tulajdont képező katonai felszerelési tárgyak birtokába, tegyék folyamatba a törvényes megtorló eljárást.

Kaszinói közgyűlés. Az Eperjesi Társadalmi Egylet mult vasárnapon tartotta rendes évi közgyűlését. Az elnöki jelentésből értesültünk, hogy a lefolyt évben az egylet tagjainak száma az előző évi 180-ról 199-re szaporodott. 1917-ben felvétetett 30 új tag, eltávozásuk miatt kilépett 3 s meghalt 6 tag. A nagymérvben fokozódott kiadások fedezhetése s az egyleti tartozás és kamatainak részbeni törlesztése végett a rendes tagok évi tagdíja 40 koronában s a vidéki tagok évi tagdíja 20 koronában lett lelkes egyhangúsággal megállapítva, illetve 28 és 16 koronáról ennyire felemelve. Titkos szavazással elnökül újból dr. Schmidt Gyula, a 14-tagú választmányba pedig új tagokul: Balpataky Zsigmond, Berzeviczy Zsigmond, Liptai Lajos és dr. Rosenberg Teofil lettek megválasztva. A közgyűlés berekesztése után valamennyi hír- és képeslap *albérletbeadás*, árverés útján, igen kielégítő sikerrel lett fogantatva. Érdekes incidens fordult elő az újságok, folyóiratok megrendelésének kérdésében. Dr. Obetkó Dezső jogakadémiai tanár javasolta, hogy ha már a kaszinó a konzervatív, retrográd irányú MAGYAR FIGYELŐT jaratja, rendelje meg a magasabb színvonalon (?) álló HUSZADIK SZÁZADOT. Erre azt a felvilágosítást kapta, hogy a kaszinó egy ízben utóbbi is járatta, de aztán felhagyott a megrendeléssel annál az egyszerű oknál fogva, mert a folyóirat felvágatlanul hevert az asztalon. Dr. Maléter István jogakad. tanár konciliánsabb felszólalására aztán elhatározta a kaszinó a HUSZADIK SZÁZAD jaratását is.

Megyebizottsági tagválasztás. Mult számunkból elnézésből kimaradt annak megemlézése, hogy a január 16-ikán megtartott megyebizottsági tagválasztáson Beszkid Miklós ellenében dr. Wallentinyi Samu koll. gimnáziumi tanár lett megválasztva.

A Katona-Othont 1917. dec. havában 2502 katona látogatta, kik között magyarországi volt 2465, ausztriai 37; anyanyelv szerint: magyar 1398, német 110, tót 990, román 2, rutén 2. A látogatók az Othont olvasótermében 3200 levelet és 1500 tábori lapot írtak. A könyvtárat 52 katona vette igénybe. A Katona-Othont 1917. évi forgalmáról s látogatottságáról a következő adatok adhatnak tájékoztatást: a látogatók száma 12,052 volt, kik között magyarországi 11,350, ausztriai 702; anyanyelv szerint: magyar 9143, német 875, tót 1854, román 63, lengyel 55, cseh 4, bolgár 1, rutén 36, ukrán 14, horvát 4, szerb 3. Megírtak az ingyen adott levélből 10,108 darabot, tábori lapot 5790 darabot, képeslapot 5670 darabot. A könyvtárból 340 katona kölcsönzött ki könyveket. Harctérre küldtünk 77 kötet könyvet és 464 csomag újságot. Kiosztottunk több mint 6000 szivart, cigarettát stb. Szeretendőség három ízben volt: karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor, amikor is több mint ezer katonát vendégeltünk meg.

A magyar tanítók hősi szerepe a háborúban. A hadvezetőség hivatalos kimutatása szerint a harctéren a világháború alatt elesett 434 elemi-iskolai tanító, hadifogságba esett 112, vitéz és bátor magatartásáért kitüntetést kapott 290. Ezek a számok is igazolják azt, hogy a magyar tanítóság mennyi derék hőst adott az országnak.

Ra
asszon
lében,
egy tis
közelé
a kezé
A kézi
ékszer
vissza
jelenté
06-os
arany
nél ér
katoná
kezdte,
menek
dacára
A rend
jelentke

Árd
Gyuláné
leumért
Tamásné
árdragitá
nával, Il
drágán v
piaci árú
80 filléré
Sija köse
kenyeret
büntette.

Csod
inség, ny
torkig va
kedéssel,
szerzése s
vándorlás
térén felü
megmond
amit az ill
Úgy hallj
mellett ná
csodarabbi
replés után
el városun
nálunk bus
egyszer sze
ember, az
ennél a je
tassák ki
paralízis p
leledzenek.

A felé
rovatol ke
konyság” r
lábatlankod
ban az apró
úgy aztán n
zölték, más
haj: akad o
nevét a lapo

Hát én
ott hátul
referádák, j
a hírek táj
levetve a na
maszkját —
egy kis vidá
sam tisztelt

De hát
Mulató? —
miért ne? F
fajtaból egy
előnye van,

Igaz, hog
se módunk
legyünk, h
visszatükröz
denütt az a
félve csend
szólama. Az
De hát
Már pirkad
A szárnyra

Sárosvármegyei
ikén, kedden
sebb tanács-
tart, amelyre
az elnökség.

elszerelések
zter utasította
ndazok ellen,
stári tulajdont
ak birtokába,
gtorló eljárás.

perjesi Társas-
artotta rendes
ésből értesül-
ylet tagjainak
e szaporodott.

vozásuk miatt
nagymérvben
s az egyleti
törleszthetése
a 40 koroná-
20 koronában
apítva, illetve
melve. Titkos

midt Gyula,
új tagokul:
Zsigmond,
Teofil lettek

esztése után
életbeadása,
l lett fogana-
ő az újságok,
désében. Dr.

ár javasolta,
iv, retrográd
rendelje meg
ó HUSZADIK

kapta, hogy
atta, de aztán
az egyszerű
felvágatlanul
ván jogakad.

zátán elhatá-
járását is.
ztás. Mult
annak meg-
megtartott
szkid Miklós
koll. gimnáz-

ec. havában
agyarországi
elv szerint:
D, román 2,
asótermében

ak. A könyv-
tona-Othou
ottságáról a
kozatást: a
zött magyar-
yelv szerint:

román 63,
36, ukrán 14,
nyen adott
lapot 5790
A könyvtár-
könyveket.

yyet és 464
o mint 6000
gség három
or és pün-
ezer katonát

szerepe a
ivatalos ki-
világháború
tó, hadifog-
agatartásért
mok is iga-
ság mennyi

Rablótámadás. Január 18-ikán egy vidéki asszonynak, aki lakást keresett az állomás közelében, egy katona ajánkozott, hogy elvezeti egy tiszta szállodába. Ahogy a katonai kórházak közelébe értek, a katona fellökte az asszonyt, a kezéből kiszakította a kizárólag s elmenekült. A kizárólagban egy értékes aranylánc s több ékszer volt. A megrabolt asszony az eset után visszautazott anélkül, hogy a rendőrségen jelentést tett volna. Néhány nap mulva egy 66-os géppuskás katona egy hosszú, nehéz aranyláncot akart Hartmann László ékszerész-nél értékesíteni s elcserélni. Az ékszerész a katonát a lánc szerzésére vonatkozólag faggatni kezdte, erre a katona otthagya a láncot s elmenekült. A rögtön foganatosított nyomozás dacára sem sikerült eddig a rabló katonát elfogni. A rendőrség kéri a megrabolt asszonyt: jelentkezék a rendőrségen.

Árdrágítók. A rendőrkapitány Oravetz Gyuláné, kereskedő nejét, mert egy liter petroleumért 10 korona értékű vaját vett Ilykó Tamásné alsófricskei lakostól, — tekintve, hogy árdrágításért már büntetve volt — 400 koronával, Ilykó Tamásné, mert a petroleumot drágán vette, 40 kor.-val, — *Heimlich* Jakabné piaci árúsnőt, mert a 120-dekás kenyéret 2 kor. 80 fillérért árúsította, 200 koronával és *Lang* Sija kóser-vendéglőst, mert a 70 fillért érő kenyéret 3 koronával árúsította, 200 koronával büntette.

Csodarabbi. Még azt mondják, hogy inség, nyomor súlyosodik reánk, hogy már torkig vagyunk azzal a sok ácsorgással, tülekedéssel, mely a mindenféle élelmickek beszerzése során reánk vár. S íme, egész népvándorlás járult a csodarabbihoz, aki a vásártéren felütött tanyáján jó pénzért mindenkinek megmondta egyéni s családi körülményeit, amit az illető tenyerének vonásaiból kiolvastott. Úgy halljuk, egész nap veszélyes tolongás mellett nagy sokaság járult a mindentudó csodarabbi úr elé, aki pár napi vendégszerzés után gazdag kincsel megrakodva hagyta el városunkat. Csodálatos, mi mindennel lehet nálunk busás jövedelemre szert tenni. Ha még egyszer szerencsétlen városunkat efféle csodarabbi, azt ajánljuk a hatóságnak, hozza be ennél a jegyrendszert, de az orvosok szolgáltatassák ki a jegyeket s csak azoknak, akik a paralízis progresszív előrehaladt stádiumában leledzenek.

MULATÓ.

Egy kis előszóféle.

A felelős szerkesztő úr nemrég egy új rovatot kezdett a lapok hasábjain, a „Közjótékonyosság” rovatát. Hát helyes is, hogy ne lábatlankodjanak szerzte-széjjel, összevisszaságban az apró nyugtázások a lap minden helyén, úgy aztán némelyiket kétszer, háromszor közzölték, más meg kimaradt, ami pedig öreg baj: akad olyan közjótékonykodó, ha nem látja nevét a lapokban, máskor dehogy is adományoz.

Hát én is instállok egy új rovatot. Csak ott hátul a komoly vezércikkek, entrefilet, referádák, jótékonyosság mögött, egy kis zugot a hírek táján vagy még azokon túl; ahol — levette a nagyképűsködés komoly és komor maszkját — magára öltve a csörgő bohócsipkát, egy kis vidám, humoros csevegésre invitálhasam tisztelt olvasóinkat.

De hát micsoda cím ez újságrovatnak: Mulató? — Orfeum? Folies Caprice? — S miért ne? Hadd legyen Eperjesen is ebből a fajtaból egy, ha csak papirformában is. Egy előnye van, hogy jóval kevesebbe kerül.

Igaz, hogy gyászos időket élünk, se okunk, se módunk nincs arra, hogy széles jó kedvűek legyünk, hogy a hámból kirúgjunk. S ez visszatükröződik a sajtó termékein is. Mindenütt az a fásultság, a nyomott hang, szinte félve csendül meg itt-ott a víg kedélyhangulat szólama. Az is csak afféle fanyar akasztófahumor.

De hát ez örökké csak nem tarthat így. Már pirkadni kezd a hajnal. A béke hajnala. A szárnyra kelt galamb már zöld olaját

hoz vissza Brest-Litovskból. Lesz még szülő, lágy kenyér. (Talán még sóskifli is.)

Éjjel hallgat a madársereg, de amint derengni kezd — bokor, csalit víg csicsérgésüktől visszhangzik. Útban a béke, farsang is van, a tavasz közeleg — nekünk is van jogcímünk vidámabb húrok pengetésére.

M—sz.

Rajzok.

(Fonák helyzetek és más egyebek.)

Az idegesek. Mikor még a nyitrai kerületben voltam, egyszer Privigyére utaztam, hova a vonat éjjeli 12 óra felé érkezik meg az állomásra. Amint besiettem a városkába, természetesen nyílegyenesen Freyberghez, a szállodába mentem, ahol a gazda gyenge lámpavilág mellett egymaga várakozott a vonattal netán érkező utasokra. Én voltam az egyedüli passzager, újmagyarul: pasi.

— Van-e szoba, Freyberg bácsi?

— Van, felügyelő ur — mond ő —, a 4-es, de kérem, vigyázzon, mert tetszik tudni, az 5-ösben X főmérnök ur van és most megint nagyon rajta van, miközben a bácsi, mintha a homlokán zongorázni akart volna, az ujjával jelezte, hogy baj van a kapitoliumban.

— Mi az, plöm-plöm?

— Ajaj, de még mennyire! Tegnap egy urat valósággal megvert. Az is a 4-esben volt és valahogy lármázott, füttyölt, a főmérnök ur pedig, aki a handlovai bányazendülés óta szörnyen ideges, rája a vigécre és valósággal megverte. Hát csak vigyázzon felügyelő ur is, hiszen tetszik tudni, a két szoba között egy ajtó van és azon minden nesz áthallatszik; tessék a kulcs meg a gyertya és aláz'szolójára.

— Jójszakát.

Szegény Jancsi! No nem baj no, majd vigyázni fogok és máris nekiindultam az emeletnek. Ajtóim elé érve, lassan benyitok és csöndesen, lábujjhegyen ágyamhoz megyek, mindent szépen elrendezek és vetkőzni kezdek. Képzelmék, a cipőhuzót nem találtam. Semmi, keresztbekaptam a lábamat és kézzel huztam le a cipőt, ami — malheur! — valahogyan kiesett a kezemből és puff, nagyot koppant a padlón. Mint egy megpiszkált kuvasz, olyant vakkantott Jancsi a szomszéd szobában. No semmi no, majd vigyázni fogok Jancsikám... Aztán lehuztam a másik cipőt, ezt nem ejtettem el, a gyertyát kifújtam és csöndesen a paplan alá bujtam. Nem tudtam mindjárt elaludni. Jancsi odaát hánykolódott és folyton morgott. De mit? Morogj! Ámde mikor már-már mégis elszenderedtem volna, egész váratlan egy iszonyatos robaj riasztott fel, valaki valamit az ajtóhoz vágott és ordít ám János, hogy:

— Az ördög vigye el magát, mikor huzza le már azt a másik cipőt?!

— Ne ordíts János, hiszen már régóta lehuztam — kiáltottam vissza.

— Te vagy az? Szervusz! Jójszakát!

— Jójszakát!

Másnap reggel aztán lent a kávénál sokat neveltünk azon, hogy ő megint egy vigéjét vélt a másik szobában és mikor a cipőhuzóját az ajtóhoz vágta, azt gondolta, hogy az még mindig nem huzta le a másik cipőjét, annak a koppanását várta és az izgatta őt oly nagyon.

Ezt a két kis apróságot a FLIEGENDE BLÄTTERBÖL vettem, hol a dolog végtelenül bájos kis versekben látott napvilágot. Én prózában adom, úgy, ahogy tudom.

Korunk. Megy a vándor a poros ország-uton, végre egy ligethez ér, hol pihenőre tér és merengő lelkevel messzi el, talán éppen honába kel. Virulsz-e még szülőföldem?!... Közben a szomszédos csalit is megelevenedik, a szentjánosbogár fényes vonalakkal firkálja be a sötétet, szárnyrebbenés és más nesz is hallatszik a bokorból, aztán egy-két víg csatogással isteni trillába fog a fülemile.

— Oh, fülemile — eseng szent áhitattal a vándor —, énekelj nekem egy dalt a Hazáról!

— Az a kérdés — feleli a madár —, hogy mit fizetsz? Mert én három kukacon alul meg se mukkanok, annyit mondhatok! Már én ilyen vagyok!...

Férj és feleség. Egyszer a Nap és a virág így beszélgettek egymással:

A Nap: Mondd, édes kis virágom, miért nézel te mindig reám?

A virág: Azért, hogy lásd, mily széppé tettél engemet.

KÖZGAZDASÁG.

A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület közgyűlése.

A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület az elmúlt évre vonatkozó tárgysorozattal jan. 21-ikén tartotta meg közgyűlését a vármegye-ház tanácstermében. *Piller* Kálmán elnök megnyitóbeszéde már magában véve is különös érdekességet adott a közgyűlésnek. Az egyesület helyzetére, belső életére vonatkozó kijelentéseit és a multba való visszapillantásait igaz, őszinte melegség hatotta át. A titkári jelentésből megtudjuk, hogy az egyesület pénztára a mult esztendőben 32,110 kor. 20 fill.-nyi megtakarítással záródott le. Ez olyan eredmény, mely önmagát dicséri, kivált ha tekintetbe vesszük azt, hogy az egyesület egész eddigi tökéletes számottevőbb összeggel alig multa felül ezt az egyévi megtakarítást. Az érdeklődés középpontjába esett az ügyvezető titkárnak, *Lukovich* Aladárnak az elmúlt évre vonatkozó, ezúttal utolsó jelentése. E jelentés mellett, hogy a felöltet tárgyat ügyesen beleilleszti a mai háborús keretbe, ecseteli ama kitérítő pártfogást, mellyel a gazdasági egyesületet br. Ghillány Imre földművelési miniszter korában és Bujanovics Gyula volt főispán szerencsételték. Úgyszintén igen előkelően csendült ki az előadott jelentésből az az igaz, meleg és minden pártpolitikát háttérbeszorító lojalitás is, mellyel a gazdaközönség a mostani főispán: Koós Béla iránt viseltetik abban a reményben, hogy nagyserű elődei nyomdokán ő is az egyesület jötevői és pártfogói sorában fog helyet kérni magának. Minthogy a titkár e jelentésével egyúttal 20-éves ebbeli működésének zárókövéhez jutott, egész természetes, hogy szép, szívből fakadó és szívhez szóló búcsúszavai a legmélyebb hatást tették a jelenlévőkre. Ő maga is alig volt képes elzárkózás nélkül visszafelé tekinteni az elmúlt évre. Nyugodt lelkiismerettel tekintett vissza mégegyszer 20-éves titkári működésére, bús és örömteljes napjaira, melyek ezen idő alatt életének legszebb szakát töltötték meg. E bensőséges búcsúszavakra ugyancsak lélekkel fakadó és igazán méltó felelet hangzott el az elnök. Ajkáról, aki legjobban tudja, kit birt és kit veszít most el Lukovichban az egyesület. Ez elismerés, valamint az az igaz meggyőződés, melyből ez osztó igazság fakadt, bizonyára legszebb útítárs gyanánt fogja kísérni Lukovich Aladárt új élete útjain. D. J.

Szerkesztői üzenetek.

T. S. J. D—n. A satirikus életképet a kívánt címre megküldtük. Egyrészt kissé hosszúra nyúlt, főképp pedig azon oknál fogva nem tartottuk helyénvalónak közlését, mert az a benyomásunk, hogy a satirának bizonyos háttére van, az egy megtörtént esetre, egy tényleg előállt helyzetre vonatkozik, létező viszonyokat akar kifigurázni. A benne szereplő egyének esetleg még magukra ismernének, ha a satira nyomtatásban kezükbe jutna. Más — vonatkozás nélkül való — cikkei részére lapunk nyitva áll.

K. J. Tábori p. 334. A küldött cikket megkaptuk. Fel fogjuk használni.

M. K., B—t. Érdekes cikke kapóra jött nekünk: mi is akciót szándékozunk kezdeni — a szomszédok módjára — saját megyénk érdekében, de más irányban. Cikkét legközelebb meg fogjuk jelentetni, hozzáfűzve a saját eszméinket.

Mozgószínházak műsora.

OLYMPIA:

Vasárnap: *A föld embere* Beregi Oszkárral.

A királynő férje Henny Portennel.

Szombaton: *Raskolnikow* (Bűn és bűnhődés).

Vengerkák, Pásztor Árpád regénye filmen.

URÁNIA:

Vasárnap: *A konkurrensok*, vígjáték-sláger. *A lelelenc*, dráma.

Kedden: *A hieroglifák titka* Fenyvesivel.

Szerdán: *A francia forradalom és császárság*, történelmi színmű.

Csütörtökön: *Jogot az élethez!* Ellen Richterrel.

Szombaton: *Harry Piel legújabb kalandjai*.

■ Az Olympia- és Uránia-mozgók részére a jegyelőjegyzé-
■ seket a Haltenberger-féle ruhatisztítóüzletben veszik fel.

Felelős szerkesztő:
dr. Rosenberg Teofil.

Kiadótulajdonos:
dr. Koós István.

Meghívó • A Kiszzebeni Hitelbank Részvénytársaság

1918. évi február hó 17-ikén (vasárnap) délután 4 órakor Kiszzebenben, az intézet saját helyiségében

VI. évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívja

Kiszzeben, 1918. január 23.

az igazgatóság.

Tárgysorozat: 1. Közgyűlési elnök választása. — 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzletéről és a mérleg előterjesztése. — 3. A zárszámadás megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása iránti határozathozatal. — 4. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása. — 5. Egy igazgatósági tagnak a megválasztása. — 6. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő két részvényes kijelölése. — 7. Esetleges indítványok.

Kivonat az alapszabályokból: Azon részvényesek, kik szavazati joggal élni akarnak, kötelesek részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt legkésőbb a közgyűlést megelőzőleg 8 (nyolc) nappal a társaság pénztáránál letenni.

Cselekvő vagyon	Mérleg-számla.	Szenvedő vagyon	Veszteség	Eredmény-számla.	Nyereség		
Pénztár	21142 08	Részvénytőke	300000 —	Takarékbetétek kamatai	16322 09	Áthozat az 1916. évről	637 92
Részvényesek	65984 76	Tartalékalapok:*		Törzsbetétek kamatai	32 88	Kamatok:	
Váltók	347902 23	I. Rendes tartalékalap	9992 74	Tőkekamat-adó	1762 60	Váltókölcső-nők után	21456 02
Folyószámlai adósok	235381 72	II. különl. tartalékalap	1292 86	Személyzeti fizetések	6688 82	Jelz. s kötvény kölcs. után	14439 46
Jelzálog- és kötv.-kölcs. értékpapírok	172259 95	III. veszteségi tartalékalap	10937 09	Adó	2605 46	Folyószámlai kölcs. után	2379 79
M.k. postatakarékpénztár és más aktívák	6862 63	Tak.-betétek	484144 21	Házbér	400 —	Értékpapírok után	7481 —
Óvásdíjak	25 60	Törzsbetétek	361 —	Üzleti költség	1370 31	Jutalékok	2995 82
Idegen pénznemek és szelvények	47 25	Folyószámlai hitelezők	215390 83	Berendezésnél leírás	311 43		
Berendezés	1211 43	Átutal. s más passzívák	1442 36	Nyereség:			
Leírás	311 43	Részvénydíjak	1752 10	Áthozat 1916. évről	637 92		
Átmeneti tételek:		Fel nem vett osztalék	3149 —	1917. évben	19258 50		
Hátr. váltókamatok	19786 79	Átmeneti tételek:					
Hátr. jelz. és kötv.-kamat	4865 80	Előre fizetett váltókamat	2415 —				
Hátr. értékpapírkamat	3000 —	Előre fiz. jelz. s kötv.-kamat	1123 20				
		Nyereség:					
		Áthozat 1916. évről	637 92				
		1917. évben	19258 50				
	1051896 81		1051896 81		49390 01		49390 01

Kiszzeben, 1917. évi december 31.

* A tartalékalapok az ideai dotációval 27,570 75 K.

KURCZ MÁRK s. k.,
igazg. elnök.

GYÖRGY SAMU s. k.,

DR. UNGÁR MIKLÓS s. k.,

PATOCSKA JÓZSEF,
(hadbavonult).

FÖLDI LEÓ s. k.,
cégvezető — főkönyvelő.

GALLÉ EMIL,
(hadbavonult).

TOMEK GYÖRGY s. k.,

DR. KLEIN SAMU s. k.,

ZIPSZER SAMU s. k.

Felülvizsgáltuk és helyesnek találtuk. — Kiszzeben, 1918. évi január 23-ikán.

SERÉNYI ISTVÁN s. k.,

HOLCZINGER IMRE s. k.,
elnök.

ÁDÁM ÖDÖN s. k.

Az Eperjesi Fogyasztási Szövetkezet

(Kossuth Lajos-utca 19.)

□ **azonnali belépésre** □
fűszerszakmában jártassággal bíró elárúsító
segédet vagy leányt keres.

Eladó ház.

Az **Eperjes, Fürdő-utca 4. szám**
alatti — 4 szobát, konyhát, pincét, zárt
folyosót és mellékhelyiségeket tartal-
mazó ház szabad kézből, jutányos áron
eladó. Értesítés nyerhető **Szabó Mihály**
megyei irodaigazgatónál **Egerben.** ...

Malomipari és Áruforgalmi R.-T.

Sürgőnycim: **BUDAPEST** Telefonszám:
Malombank. **V., Gizella-tér 3.** :: 134-94. ::

Konyhakerti magvakat

— míg a készlet tart —

napi áron szállítunk.

A nagy maghiányra való tekintettel a
rendelések csak a beérkezés sorrendjé-
ben vehetők figyelembe.

Csirképességért, tisztaságért szavatolunk.

Jó írással és irodai gyakorlattal bíró,
kereskedelmi iskolát végzett

tisztviselő

előkelő vállalatnál Eperjesen azonnal
alkalmazást nyerhet.

Magyar és német nyelv szóban és
írásban megkívántatik.

Sajátkezű ajánlatok a lap kiadóhiva-
talához intézendők.

Magánvizsgálatokra

a középiskola minden osztályából, érettségire,
javító- és önkéntesi vizsgára gyorsan, felelős-
séggel készít elő tanulókat és felnőtteket a

ZSOLDOS-TANINTÉZET

Budapest, VII., Dohány-u. 84. Telefon 32-40.
:: Díjazás csakis eredményes vizsga után. ::

Eladó

szepesújvári bér-
gazdaságom fel-
osztatása folytán :: az összes
élő és holt felszerelés

(frízi, pinzgauai és bonyhádi
fejőstehenek, növendékmarha,
tenyészbikák, ökrök, anya-
juhok, gazdasági gépek, cséplő-
gép és egyéb gazdasági fel-
szerelés).

Fränkel Albert, u. p. Szepesvárálja.

Németül tudó □ női irodai alkalmazott és egy varrónő

a cs. és kir. 27-es nehéz tábori tüzér-
ezred pótütegénél 1918. február 1-jétől
alkalmazást nyerhet. A pályázók személyi
irataikkal, a varrónők azonkívül munka-
könyvükkel 1918. **január 30-ikáig** a pót-
ütegirodában (városi tüzerlaktanya) je-
lentkezhetnek. ...

Árok-utca 50. sz. alatt

egy
HÁZ

gyümölcsöskerttel együtt szabad-
kézből azonnal **eladó.**

Bővebbet e lap kiadóhivatala.

VISZKETEG!

Rüh, sömör és mindennemű
bőrbaj biztos gyógyszere a

BORÓKA-KENŐCS.

Nem piszkít és szagtalan. Ára **3, 5 és 9** kor.
Hozzávaló Boróka-szappan **5** kor. Készíti
Gerő Sándor gyógyszerész, Nagykőrös. —
Eperjesen kapható **Kovaliczky Pál** és
Pálesch Árpád gyógyszerésztárában.